

прикладом етно-культурної спадщини Карпат, але і частиною рекреаційно-туристичного комплексу даного регіону або й держави в цілому.

Проведення пленерів на базі осередку народного промыслу у с. Яворів, засвідчило, що для його збереження та розвитку, необхідно:

- розробити та запровадити державні програми збереження та розвитку осередків народної творчості, "легалізувати" виробничу, збутову діяльність народних майстрів;

- внести ознайомлення з творчістю місцевих осередків народної творчості у програму початкової освіти, що дало б змогу вже з дитинства вивчати наочно свою етнічну культуру;

- запропонувати творчо-виробничі пленери як модель екологічного туризму, що пропонує не лише оздоровлення чи відпочинок, а й ознайомлення із культурою даного регіону, залучає до процесу творчості;

- залучити до популяризації такого способу відпочинку туристичні компанії, що значно стимулювало б популяризацію і збут ліжникової продукції;

- розробити на запровадити комплекс маркетингових заходів щодо популяризації виробів народних промыслів на території України та за кордоном..

Література:

1. Найден О. Деякі закономірності виникнення та тенденції розвитку народних художніх промыслів// Народна творчість та етнографія – 1991. №4.-с.49-59.

2. Шульга З.М. Довгостроковий проект «Екологічний ракурс» як дієва форма взаємодії народного і професійного мистецтва. Матеріали всеукраїнської наукової конференції «Сучасне народне мистецтво України: теорія і реальність» Львів.2002. С.69-71.

*Драціон Т.І.
(Вінниця)*

ВПЛИВ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ НА ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Україна за останніх півтора десятка років перетворилась із складової СРСР в незалежну державу, із закритої держави, у державу з відкритими кордонами. Було знято також і інформаційні кордони, в результаті чого Україна отримала доступ до різноманітних мовно-культурних просторів.

Як наслідок, питання вивчення іноземних мов вийшло на перший план. Адже інформація перетікає у межах певних мовно-культурних просторів, а у сучасному глобалізованому світі єдиними межами цих просторів є мова. Україна є єдиною державою, де розмовляють українською мовою. Тому для ефективного функціонування наших громадян у більш

широких мовних просторах їм потрібно опановувати іноземні мови. Наступне логічне питання полягає в тому, які чи яку саме мову вивчати. Відповідь досить очевидна: англійську. Адже це мова міжнародного спілкування, що автоматично робить її найбільш поширеною у світі. До того ж, вже протягом декількох століть англійська є мовою „володарів світу”: спочатку Великої Британії, а потім її „ правонаступниці” у ролі супердержави – США. Саме тому сьогодні англійська є обов’язковою для вивчення в школах, гарний рівень володіння англійською – досить вагомий плюс резюме фахівця будь-якої галузі і, нарешті, знати англійську просто престижно.

Як і будь-яке явище, цей феномен має свої як позитивні, так і негативні наслідки. Незаперечним є той факт, що відкривши інформаційні кордони наші громадяни отримали доступ до іншомовних джерел інформації. Це дозволяє безпосередньо дізнатися погляди різних сторін на одну проблему, а також проводити обмін інформацією та культурними надбаннями з іншими державами. Також вкрай позитивним є той факт, що знання іноземних мов, зокрема англійської, набагато полегшує процес запозичення досвіду у побудові громадянського суспільства у наших західних сусідів, котрі вже пройшли цей шлях, важкий і тернистий.

Але у процесі постійного контакту з інформаційними просторами інших держав неминуче відбувається накладання західного світосприйняття та західної ментальності на українську. Те саме можна спостерігати у світі культури. Яскравим прикладом того може слугувати святкування українськими дітьми Хелоуїну. Певні негативні наслідки від функціонування в різних мовно-культурних просторах ми спостерігаємо і в мові. На даний момент, українська мова просто наводнена англіцизмами. Зараз вже важко й придумати заміники таким словам як „маркетинг”, „блокбастер”, „стайлінг”, „пейджер” тощо. „Це зумовлено розмаїттям позамовних чинників, об’єктивних і суб’єктивних: розвитком економічних зв’язків, впливом стилю американського життя, модою на іноземні слова, досягненнями англомовних країн в окремих сферах діяльності, пожвавленням культурних зв’язків, двомовністю, умовами функціонування української мови, зрушеннями комунікативно-прагматичного характеру, престижем англійської мови, стереотипами сприйняття США та Великої Британії пересічним громадянином”[2].

З іншого боку, наша держава прагне стати членом ЄС. Саме тому ми, українці, маємо бути громадянами не тільки України, а й Європи. Постає проблема формування багаторівневої ідентичності наших громадян: як українців, як європейців і, разом з тим, як громадян світової спільноти в цілому, а це неможливо зробити без доступу до різномовних мовно-культурних просторів. „Не варто шукати порятунку в обмежені знань, сподіваючись, що чим менше мов людина знає, тим менше вона сприйме

інформації. Розвиток мережі комунікацій, все одно призведе до опанування іноземних мов. Жодна самоізоляція не зможе зупинити формування та поширення інформаційних просторів у глобалізованому світі" [1, 6]. Адже тільки аналізуючи різнопланову інформацію, спілкуючись з представниками різних культур та націй український громадянин зможе справді глибинно усвідомити свою відмінність, тим самим зберігаючи свою ідентичність, і при цьому не стати ізоляціоністом та сепаратистом. Іншими словами, зможе стати повноцінним членом сучасного глобалізованого інформаційного суспільства.

Література:

1. Неприцький О.А. Формування різномовних інформаційних просторів і наслідки доступу до них українських громадян. // Історія України. – №3. – січень, 2005. – С.5-6.
2. http://radchuk.novamova.com.ua/tum/lang_conf_38.htm

*Єфанова А.Г. - аспірант
(Запоріжжя, ЗДІА)*

ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКІ ДОКТРИНИ ЛЮДСЬКИХ ВІДНОСИН

Доктрина людських відносин (М.П. Фолетт, У. Мур, Ф. Ротлісбергер, У. Діксон, Ч. Бернард, Г. Саймон, Ф. Ротлісберг, Е. Мейо) примикає до 20-х років ХХ-го століття. Один із напрямків наукового управління, засновником якого вважається Елтон Мейо, його школу продовжила Мері Паркер Фолетт.

Ця школа піддала критиці тейлорівську «економічну людину», яка вважала головним стимулом людської діяльності лише матеріальну зацікавленість, і замінила біологічний підхід до людини аналізом психосоціальної діяльності індивіда, висунувши вимогу «людина – головний об'єкт уваги».

Теорія «людських відносин» експериментально показала, що поряд з матеріальним стимулом велике значення мають психосоціальні фактори: приналежність до групи, у якій працює індивід, взаємини з керівництвом, сприятлива атмосфера на робочому місці, задоволеність працівника своєю працею.

Теорія «людських відносин» розробила поняття «формальних» і «неформальних» груп, визнавши важливість впливу останніх на формування сприятливих умов праці, у кінцевому рахунку, на продуктивність і ефективність роботи підприємства. У програму людських відносин входило вивчення широкого спектру проблем: аналіз впливу груп на поведінку, мотиви, цінності індивіда в процесі трудової діяльності, дослідження структури і механізмів функціонування неформальних груп; вивчення ролі і місця підприємства в структурі району, міста; засобів спілкування і